

JÁDRO na Navíc 2020

Před hrou

Před hrou tým JÁDRO marně hledá nějaké členy JÁDRA, kteří mají na víc než na rodinné akce. V sobotu třináctého tak Jura ráno po Brně sbírá oslabený tříčlenný tým, kde je Pája ve výrazné jaderné menšině. Cestu do Prahy si zpřijemňujeme výpočty, v jaké strašlivé noci bychom museli vstávat na vlak, a pozorováním stavební techniky. Coby jediný člen, který už na Navíc byl, se tvářím důležitě a předstírám, že si pamatuji, jak to loni probíhalo. Přijíždíme jen mírně po 8.15 a vysazujeme Páju tak přesně, že najde nejen park, ale i orgy, a vyzvedne krabici. Po zaparkování a šťastném shledání dokonce zbývá pár minut na snídani. Snídáme.

Start

Jste tu 26. Osmadvacet frází o osmadvaceti různých délkách se samozřejmě musí přepsat do trojúhelníka. Zkrátka musí. Když se dosyta vyblbneme s trojúhelníkem, postrčí nás nakonec navazování frází hrubou silou ke správnému způsobu – a jdeme dál. Cestou odhalíme i heslo navíc. Prý jako 26. To nejspíš ten Systém píše všem...

Lži a pověry

Jste tu 47. Stříháme a ohýbáme a s Pájou šifru téměř dološíme podle pravidla ‚ohýbáme pravdy, neohýbáme nepravdy‘. Překazí to Jura, který nám vyvrátí bludy a přiměje nás dělat to naopak. Gúglíme raději i bitvu na Bílé hoře, protože už nevěříme ničemu (kde jsou moje Æ a Ð v anglické abecedě?). Poskládáme správnou devítku – prakticky stejnou jako před chvílí tu špatnou. Jsme rozčarováni absencí Opiových ulic v Praze. Budeme muset na Topolovou.

Vydáváme se cestou, která vypadá v mapě průchozí (a dokázalo ji projet i auto Seznamu). Není. Na konci je plot a zavřená brána (Hele, za plotem je Yeti!) a borci s dodávkou (Tohle je soukromý pozemek!). Když hledáme alternativní cestu, borci bránu otevřou. Vyjedou, a zase ji zavrou. Tak nic. Vracíme se a obcházíme areál, který je odevšad volně přístupný, jen z jedné strany má navíc plot a bránu.

Panáček

Jste tu 27. Bude se něco kutálet. Bude to grafika. Bude to jedna z těch šifer, kde se musí zkoušet a strefit se do toho, jak to přesně autor myslel. Je to ona. Kutálíme a kreslíme. Svačíme. Diskutujeme. Kutálíme a kreslíme. Vysvětlujeme kolemjdoucí paní, co děláme. Necháme se pozorovat od Dera. Kutálíme a kreslíme. Nebaví nás to. Zadáváme Ódu a dořešujeme Verneovky (taková pěkná šifra, proč tahle není hlavní?). Luštíme planety a panáčka (toho luštitelného, navíc). Jdeme do Sklepa. Všichni tři – já nemám mapy v mobilu a Pája zase orientační smysl, což dost omezuje možnosti dělení.

Sklep

Jste tu 32. Vyzvedáváme již zbytečnou nápovědu na Verneovky – a fosforeskující stařenku. Pročekáváme se konečně kutálením. Pokračujeme na druhé stanoviště Sklepa, poněvadž jsme mu teď nejbliž, jak kdy budeme. Na nádraží po chvíli nechápavého obcházení boudy objevujeme klíč a fotíme si ho. Dveřní šifra nepadá na stojáka, vracíme se proto na hlavní trasu. Je jedna odpoledne a jdeme na třetí šifru. Připadám si jako na Krůtě.

Konečně jídlo

Jste tu 74. Jo, to dává smysl. Hovory se už nějaký čas točí kolem piva a steaků, a tak dostáváme šifru s jídlem. Nepoživatelným, protože papírovým. Jura se nabídne jít obejít obcházečku, do které se nikomu jinému nechce. Pojmenováváme s Pájou jídla, klasifikujeme je a třídíme talíře a misky. Trojkovku bychom sice rádi velice, ovšem jak a s čím chvíli trvá. Skrz jiný princip (který neprozradím) nakonec padne správný nápad. Na tomto místě si musím postěžovat na všudypřítomnou diskriminaci leváků – lžíce přece patří úplně nalevo! Diskutujeme po telefonu tajenku obcházečky a sejítí se na dalším stanovišti. Když se balíme, spadne na nás pár kapek. Když dojdeme na Záběhlickou, padá jich už hodně. A pak ještě víc. Pája využívá k opláštěnkování vchod domu, já doháním pod most. Pokračujeme.

Tektonika

Jste tu 67. Před chvíli dopršelo, usadíme se proto pěkně k příchodové cestě, abychom byli k nalezení. Tvary kontinentů jsou podezřelé. Máme dělat něco do budoucnosti. Je nicméně naprostá pitomost, abychom řešili pohyb pevninských desek. To po nás nemůžou chtít, když si nikdo nepamatuje, kam se co pohybuje. Tento princip tedy ani neříkám nahlas a začínám se spíš přehrabovat v hromadě šifřiček navíc. Spasí nás příchozí Jura, který to nejen řekne nahlas, ale i mu to přijde pěkné, tudíž to vygúglí a udělá. Šifřičky jsou bez většího pokroku. Za úspěch na tomto stanovišti definuji, že jsem tam nezapomněl sušící se pláštěnku. Cestou hledáme jednu půlku hesla na špatné lávce, kdežto druhou asi o 150 metrů přecházíme a musíme se vrátit.

Oddechový čas

Jste tu 66. Posun v pořadí? Blíží se dešť'. Činíme nejlepší strategické rozhodnutí toho dne, když se přesouváme ještě před ostatními týmy a zabíráme největší stůl v blízkém hipsterském bistro. Kavárně. Podniku, kde vám připraví veganský chlebiček. Whatever. Pivo točí (a dobré). Opísmenkování a prosubstituování procesů jde rychle, padnou i monopoly a binární gesta navíc. Venku tečou proudy vody po stěnách okolních domů. Chci i tak zaplatit, ale podle radaru to prý vypadá na další dvě piva a jeden čaj. A navíc nějaké šifřičky (and+or a konečně i rozklad barev). Vyrážíme do umytých ulic odpočati a s pocitem, že jsme snad konečně i něco vyluštili.

Hodinky s vodotryskem

Jste tu 50. Princip je hned. Hledáme úhломěr. Kašleme na úhломěr a natipujeme to. Odcházíme. Začínáme si opatrně myslet, že bychom snad ještě mohli i dojít do cíle.

Kale+ndář

Jste tu 36. A sedí tu týmy, které jsme už ani nečekali, že na trase ještě uvidíme. On ten název Obtížná asi nebude vtípek... Doplňujeme jména, spočítáme si půlky kalendáře. Všimáme si výměny rolí dnů a měsíců. Klademe si správné otázky. Jenže se snažíme spíš zobrazit celý rok dvojitě na jednu půlku než tvořit rok slepováním dvou půlek. Není čas. Není čas na hrdinství. Je čas na náповědu, kterým jsme se dosud dokázali vyhnout. Náповěda zní skoro jako návod. Můžeš to přečíst ještě jednou? A ještě jednou? Asi po pátém nebo šestém přečtení to začne pomalu dávat smysl. Hele, ono to kreslí rámeček! Pak už to jde ráz naráz. Škrábeme se do jedněch schodů a vynecháváme druhé (ty šifrovací navíc).

Chemická

Jste tu 25. Chemické prvky jsou ložené. Strkám Jurovi periodickou tabulku prvků a s Pájou poznáváme obchody. Když je hlavní šifra vyřešena, většinu máme identifikovanou, ale to je tak

vše.

Křečekman

Jste tu 22. Vytahujeme stoličky a usazujeme se na chodníku. Čteme si instrukce. Zvedáme se a balíme stoličky. Cíl je dost daleko, tudíž by se vyplatilo tam jet MHD. Jdeme pěšky. Většina man-obrázků jde rychle, jiné aspoň jdou, jen zvířátko běžající v kole odolává. Necháváme křečka křečkem a brainstormujeme zbývající šifry navíc. Asi za třetím obzorem se konečně objeví na dohled cíl.

Přesun byl ještě výživnější, než jsme čekali. Před cíl přicházíme 20.37. Filtrujeme šifry a vybíráme pár, u kterých je naděje na rychlé doluštění. Sedm minut před koncem hry padnou obchody. Bereme to jako znamení a jdeme na špekáček.

Závěrem

Tady by mělo být něco moudrého, vtipného, dojemného, nebo tak. Žádná taková věc mě zrovna nenapadá, a tak se raději těším na příští ročník Navíc.

(sepsal Yeti)